

PROF. SCHOLTENS SCULPTUURVERZAMELING NAAR SCHEVENINGEN

Den Haag akkoord met nieuw beeldenmuseum

door
WILLEM SCHEER

DEN HAAG — De Scheveningse mecenas prof. dr. Th. M. Scholten heeft gisteren van de Haagse gemeenteraad toestemming gekregen bij paviljoen Von Wied een museum te bouwen en hierin zijn ruim 500 beelden omvattende sculptuurverzameling onder te brengen.

Een minderheid van VVD en SGP/GPV/RPF stemde tegen omdat zij, net als de omwonenden, van oordeel is dat het bouwplan van prof. Quist tot een al te massale steenmassa zal leiden. Volgens de tegenstanders komt het paviljoen Von Wied, gebouwd in 1825, straks visueel in de verdrinking. CDA, D66 en de overgrote meerderheid van de PvdA vinden dat door realisering van het museum het paviljoen juist beter tot zijn recht komt.

J. van der Putten van D'66: „Von Wied is een juweel, maar het staat op een pokdalige plek. Met de komst van het museum slaan we twee vliegen in één klap. De relatie tussen het paviljoen en zijn omgeving gaat er sterk op vooruit. En we versterken het cultureel gehalte van de badplaats”. Om Den Haag met dit laatste te feliciteren was ook prof. J. Schrofer, rector van de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam naar de raadszaal gekomen. „Het echtpaar Scholten bezit een unieke sculptuurverzameling van mensfiguren. Hun aankoopbeleid is voor de beeldhouwkunst in binnen- en buitenland van groot belang”.

Prof. Scholten geniet in de financiële wereld grote bekendheid als, inmiddels gepensioneerd, directie-voorzitter van



Prof. dr. Th. M. Scholten: enkele tienduizenden bezoekers per jaar.

de Robeco Groep. Zijn vrouw en hij begonnen hun mecenaat zo'n twintig jaar geleden. Daarbij ging hun belangstelling aanvankelijk uit naar een breed scala van stijrichtingen in de beeldhouwkunst.

Mens

„Maar geleidelijk aan”, aldus mevrouw Scholten, „heeft onze interesse zich geconcentreerd op het thema dat van oudsher centraal heeft gestaan in de sculptuur: de menselijke figuur. De belangstelling daarvoor lijkt in de huidige tijd niet al te groot. Maar vergis u niet. Talloze kunstenaars houden zich er ook nu nog intensief mee bezig, en maken prachtige dingen”.

Taak die het echtpaar Scholten zich heeft gesteld is in de samenleving „sympathie te winnen” voor deze meer traditioneel georiënteerde sculpturen. Daarbij wijst mevrouw Scholten erop dat beelden die op herkenbare wijze de mens tot onderwerp hebben, aanzienlijk toegankelijker zijn dan de door het grote publiek veelal gehoorde moderne stijrichtingen. „De meeste mensen vinden die abstracte objecten immers maar afschrikwekkend? De onbegrijpelijke vormen, de felle kleuren, de

schreeuwerigheid ervan — dat stoot af. Maar als ik nu denk aan een beeldengroep die wij onlangs van een Oostduitser hebben gekocht en die is gemaakt vóór de politieke omwenteling: de angst die daarin wordt uitgedrukt, is voor iedereen invoelbaar”.

Gezien de oriëntatie van de collectie Scholten, zal het begrijpelijk zijn dat deze niet bol staat van de wereldberoemde namen. Charlotte van Pallandt zal vermoedelijk herkenning oproepen, maar Arthur Sproncken en Nic Jonk zijn alleen bij fijnproevers bekend. Ook de namen van de Zuidamerikaan Botero en de Italiaan Castagna zijn op zichzelf geen garantie voor een kassucces.

Eigen middelen

Maar dat laatste is ook in het geheel niet de bedoeling van de Scholtens, die de bouw van het museum uit eigen middelen bekostigen en op een steenworp afstand van de gekozen locatie wonen. Wat heel praktisch is omdat zij van plan zijn de eerste jaren zelf leiding te geven aan de museale activiteiten. Daarbij gaat het niet alleen om het tonen van de eigen collectie, die wordt onder-

gebracht in een stichting, maar ook om thema-tentoonstellingen van sculpturen in bruikleen.

De naar Scheveningen over te brengen verzameling bevindt zich op dit moment nog in het huis dat het echtpaar tot voor kort bewoonde in Bilthoven. Daar was zij alleen te bezichtigen voor vrienden én familie. Op het duin van paviljoen Von Wied hopen de kunstliefhebbers „enkele tienduizenden” gelijkgestemden per jaar te ontvangen.

Wanneer de eerste entreebiljetten de kassa zullen verlaten, is nog moeilijk te schatten. Met het hoogheemraadschap Delfland moet nog een technisch probleem worden opgelost dat te maken heeft met zandafvoer en het in stand houden van een adequate waterkering. En omwonenden kunnen hun bezwaren tegen de vormgeving van het museum — twee cirkelvormige bouwwerken — nog juridisch gaan uitvechten. In aanmerking genomen de emotionaliteit waarmee zij zich ook gisteren tweemaal stelden tegen hun nieuwe buurman, lijkt in ieder geval de strijdlust niet te ontbreken.

Arrogant

Mevrouw A. M. van der Weerd van de Inspraakgroep Seinpostduin: „Bouwmeester Noordendorp en zijn opdrachtgever Koning Willem I zouden zich in hun graf omdraaien wanneer ze zouden zien hoe de openheid rond hun unieke monument Von Wied wordt opgesoupeerd door een volumineuze, grimmig arrogante steenmassa”.

Daar staat dan wel weer tegenover dat ook directeur Rudi Fuchs van het Gemeentemuseum ingenomen is met het initiatief. Naar de mening van Den Haags artistieke hogepriester voegt het aan de stad „een culturele dimensie toe”.